

בשתי דמיות, בשני גנים (פנים),
שנאמר עליהם (שיר השירים ה)
הישובת בגנים. היא עלת על
הכל, שנאמר עליה (דברים ד) כי לא
ראיתם כל תמונה. ועל שאר
הדמיות פתוב, תמונת כל וגו'.
(במדבר יב) ותמונת ה' יביט. ותרי"ג
מלאכים מעלים את הנשמה
בדמיות אלו, כלם ופניהם
וכנפיהם פרודות, לקים את
הפסוק שכתוב בהם (שמות יט)
ואשא אתכם על פני נשרים
ואבא אתכם אלי.

כמו שיצאו ממצרים והלכו
בענני כבוד, ובכל אותו כבוד
כמו זה תהיה יציאת הנשמה
מגוף של טפה סרוחה ללכת
לשני גנים, שנבראו שמים וארץ
שלהם בשם ה', ובגללו נאמר
(תהלים יז) ישמחו השמים ותגל
הארץ. באותו זמן יתקיים באדם
(ישעיה ל) ולא יכנף עוד מוריד,
לגביד, (שם ו) בשמים יכסה פניו,
אלא - והיו עיניו ראות את
מוריד. ומצד המראות הללו זכה
משה רבנו עליו השלום, רבן של
נביאים וחכמים. אמר המנונה
הקדושה, אתה הוא שזכית
בחיידך למה שיזכרו צדיקים אחר
חייהם, אשרי חלקך!

דבר אחר, שמרה נפשי כי חסיד
אני - למה? פדי שאתחסד עם
אני, שנאמר בו אני זה"ו. או
לו למי שמפריד אני מהוא,
שנאמר (תהלים ק) הוא עשנו ולא
אנחנו. שהכל אחד בלי פרוה. זהו
שכתוב (דברים לב) ראו עתה כי אני
אני הוא [וגו'], אני אמית ואחיה
מציל. אני זה"ה, אני הוא ולא
אחר. וזה אני מן אדני"י. ה' - עמוד האמצעי.

ומשום שיהו"ה הוא לימן, שהוא חסד, אמר, שמרה נפשי שאתחסד בך עם אני, והוא אדני"י
לגבורה. ובתפארת מתחברים שני שמות - יאהדונה"י. וסוד הדבר בחסד ובגבורה (יחזקאל א)
ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה. ובתפארת שנקרא (שמות טו) ה' איש מלחמה, מה פתוב? (יחזקאל

בתרין גנים (נ"א פנים) דאתמר עלייהו (שיר השירים ה) הישובת
בגנים איהו עילת על בלא דאתמר עליה (דברים ד) כי לא
ראיתם כל תמונה. ועל שאר דיוקנין פתיב, תמונת כל
וגו'. (במדבר יב) ותמונת יי יביט. ותרי"ג מלאכין סלקין
לה לנשמתא. באלין דיוקנין, פלהו ופניהם וכנפיהם
פרודות, לקיים קרא דכתיב בהון (שמות יט) ואשא אתכם
על פני נשרים ואבא אתכם אלי.

בגוונא דנפקו ממצרים, ואזלו בענני כבוד, ובכל ההוא
יקר, כהוא גוונא תהא מפקנותא דנשמתא,
מגופא דטפה סרוחה, למיזל לתרין גנים, דאתברי שמיא
וארעא דלהון בשם יי. ובגיניה אתמר, (תהלים יז) ישמחו
השמים ותגל הארץ. כההוא זמנא יתקיים בפר נש (ישעיה
ל) ולא יכנף עוד מוריד לגביד, (ישעיה ו) בשמים יכסה פניו,
אלא והיו עיניו רואות את מוריד. ומסטררא דאלין
מראות, זכה משה רבינו עליו השלום, רבן של נביאים
וחכמים. אמר בוצינא קדישא, אנת הוא דזכית בחיידך,
למה דזכרון צדיקא בטר חייהון, זכאה חולקך.

דבר אחר שמרה נפשי כי חסיד אני, אמאי. פדי
שאתחסד עם אני. דאתמר ביה אני זה"ו. ווי
ליה למאן דאפריש (דף רכ"ג ע"א) אני מן הוא, דאתמר
(תהלים ק) הוא עשנו ולא אנחנו. דכלא חד בלא פרודא.
הדא הוא דכתיב, (דברים לב) ראו עתה כי אני הוא אני
אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל. אני
יהו"ה, אני הוא ולא אחר. ודא אני מן אדני"י. יהנה
עמונדא דאמצעייתא.

ובגין דיהו"ה איהו לימינא דאיהי חסד, אמר, שמרה
נפשי דאתחסד בך עם אני, ואיהו אדני"י לגבורה.
ובתפארת, אתחברן תרין שמיהן יאהדונה"י. ורזא דמלה
בחסד ובגבורה, (יחזקאל א) ופניהם וכנפיהם פרודות